

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25Co/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114233884
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8114233884.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Košča a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Viery Zolákovej, v právnej veci žalobkyne: Z. R., H.. X.X.XXXX, C. S., XXX XX S., právne zastúpená JUDr. Ladislavom Lukáčom, advokátom, so sídlom Hlavná 17, 080 01 Prešov, IČO: 36 164 666, proti žalovaným: 1/ Q. Z. E., H.. XX.X.XXXX, C. C. XXXX/XX, XXX XX S., 2/ B. E., H.. XX.X.XXXX, C. C. XXXX/XX, XXX XX S., 3/ Z. E., H.. XX.X.XXXX, C. C. XXXX/XX, XXX XX C. - T. C., 4/ Z. L. E., H.. XX.X.XXXX, C. C. XXXX/XX, XXX XX C. - T. C., žalovaní 1/ - 4/ právne zastúpení JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, IČO: 35 510 722 5/ Bytové družstvo Prešov, so sídlom Bajkalská 30, 080 01 Prešov, IČO: 00 173 665, právne zastúpené JUDr. Danielom Boľanovským, advokátom, so sídlom Slovenská 69, 080 01 Prešov, IČO: 42 239 265, 6/ A. H., H.. XX.X.XXXX, C. A. XXXX/XX, XXX XX S., 7/ A. H., H.. X.X.XXXX, C. A. XXXX/XX, XXX XX S., žalovaní 6/ a 7/ právne zastúpení Advokátskou kanceláriou Fabian a Novosad s.r.o., so sídlom Masarykova 16, 080 01 Prešov, IČO: 51 913 984, o zaplatenie 42.000,- eur s prísl. a o určenie vlastníctva, o odvolaní žalobkyne a žalovaných v 1/ a 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 15C/433/2014-148 zo dňa 20.11.2018, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výrokoch I., VI. a VII. a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom v I. výroku uložil žalovaným v 1/ a 2/ rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 33.076,91 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 33.076,91 eur počnúc dňom 13.2.2015 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V II. výroku žalobu o plnenie v prevyšujúcej časti zamietol. V III. výroku žalobu o plnenie medzi žalobkyňou a žalovanými v 3/ a 4/ rade zamietol. Vo IV. výroku žalobu o určenie, že žalovaný v 5/ rade je výlučným vlastníkom družstevného bytu č. XX, na 5. poschodí, vo vchode č. XX obytného domu v S., na ulici A., súpisné číslo XXXX, postaveného na pozemku E.-L. XXXXX, v podiele 1/1, zapísaného na LV č. XXXXX, katastrálne územie S., ako aj spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti XX/XXXX a spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti XX/XXXX na pozemku - parc. KN-C č. XXXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 572 m², ktorý je zapísaný na LV č. XXXXX, katastrálne územie S. zamietol. V V. výroku žalobu o určenie, že žalobkyňa ako členka žalovaného v 5/ rade je užívateľkou 3-izbového bytu č. XX, na 5. poschodí, vo vchode č. XX obytného domu súpisné číslo XXXX v S., na ulici A. zamietol. V VI. výroku nepriznal žalobkyni vo vzťahu k žalovaným v 1/ a 2/ rade nárok na náhradu trov konania. V VII. výroku uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania v rozsahu 100 % každému zo žalovaných v 3/, 4/, 5/, 6/, 7/ rade.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou na tunajší súd dňa 30.12.2014 sa žalobkyňa domáhala, aby súd rozhodol rozsudkom, že žalovaní v 1/ až 4/ rade sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyni 42.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od podania

žaloby do zaplataenia v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Určil, že žalovaný v 5/ rade je výlučným vlastníkom družstevného bytu č. XX, na 5. poschodí, vo vchode č. XX obytného domu v S., na ulici A., súpisné číslo XXXX, postaveného na pozemku KN-C č. XXXXX, v podiele 1/1, zapísaného na LV č. XXXXX katastrálne územie S., ako aj spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti XX/XXXX a spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti XX/XXXX na pozemku - parc. KN-C č. XXXXX - zastavané plochy na nádvoria o výmere 572 m², ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXXX katastrálne územie S.. Určil, že žalobkyňa ako členka žalovaného v 5. rade je užívateľkou trojizbového bytu č. XX, na 5. poschodí, vo vchode č. XX, obytného domu č. XXXX v S., na ulici A.. Rozhodol, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania.

2.1. Žalobu odôvodnila tým, že ako členka Bytového družstva Prešov bola nájomníčkou 3-izbového družstevného bytu č. XX, nachádzajúceho sa v S., na ulici A., vo vchode č. XX, v bytovom dome súpisné číslo XXXX. Na základe Dohody o prevode členských práv a povinností uzavretej dňa 28.11.2012 previedla na manželov B. E. a Q. Z. E., teda žalovaných v 1/ a 2/ rade svoje členské práva a povinnosti, ako aj užívacie práva k predmetnému bytu. Pri prevode sa dohodli, že jej bude vyplatených 8.000,- eur a zvyšok vo výške 42.000,- eur jej vyplatia po príchode ich syna s manželkou zo zahraničia, teda žalovaných v 3/ a 4/ rade, na ktorých mali podľa ich informácií previesť užívacie právo k predmetnému bytu. Žalovaní v 1/ a 2/ rade skutočne previedli členské práva a povinnosti k predmetnému bytu na žalovaných v 3/ a 4/ rade, teda na svojho syna a jeho manželku. Vzhľadom k tomu, že žalobkyni nebola vyplatená dohodnutá kúpna cena od žalovaných v 1/ a 2/ rade, dohodla sa následne dňa 5.1.2013 so žalovanými v 3/ a 4/ rade a uzavrela s nimi Dohodu o vzájomnom majetkovom a finančnom vysporiadaní členských práv a povinností k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území S., vedených na LV č. XXXXX a XXXXX, a to: byt č. XX, na 5. poschodí, vo vchode č. XX obytného domu v S., na ulici A., súpisné číslo XXXX, postavený na pozemku KN-C č. XXX/XX, v podiele 1/1, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti XX/XXXX a spoluvlastnícky podiel vo veľkosti XX/XXXX na pozemku parc. KN-C č. XXX/XX, zastavané plochy a nádvoria vo výmere 572 m². Trhová hodnota bytu bola 50.000,- eur. Pôvodná dohoda znela na vyplatenie sumy 8.000,- eur pri podpise Dohody o prevode členských práv a neskôr na sumu 42.000,- eur. Uvedená dohoda naplnená nebola. Po prevode členských práv zo žalovaných v 1/ a 2/ rade na žalovaných v 3/ a 4/ rade mala byť uzavretá dňa 5.1.2013 Dohoda o vzájomnom majetkovom a finančnom vysporiadaní členských práv a povinností, na základe ktorej mali žalovaní v 3/ a 4/ rade previesť členské práva a povinnosti opäť na žalobkyňu, avšak aj napriek platnej Dohode o spätnom prevode došlo k uzavretiu ďalšej dohody o prevode členských práv a povinností, kedy žalovaní v 3/ a 4/ rade členské práva a povinnosti previedli na manželov C.. Títo mali odkúpiť predmetný byt od žalovaného v 5/ rade do svojho vlastníctva a neskôr ho odpredať žalovaným v 6/ a 7/ rade. Prioritným záujmom žalobkyne je vyplatenie kúpnej ceny za prevod členských práv a povinností k družstevnému bytu vo výške 42.000,- eur. Zaplatiť túto kúpnu cenu žiada, nakoľko tak sa dohodla so žalovanými v 1/ až 4/ rade. Nakoľko je sporné, či Dohoda o členských právach a povinnostiach medzi žalovanými v 3/ a 4/ rade a manželmi C. je platná, z dôvodu právnej istoty, žalobkyňa žaluje aj o určenie, že je stále členkou žalovaného v 5/ rade a vlastníčkou práv a povinností k bytu č. XX. Pokiaľ nie je platná dohoda uzavretá medzi žalovanými v 3/ a 4/ rade a manželmi C., nemôže byť platná ani Dohoda o prevode vlastníctva k tomuto bytu zo žalovaného v 5/ rade do osobného vlastníctva C. a ani kúpna zmluva na odpredaj predmetného bytu manželmi C. i na žalovaných v 6/ a 7/ rade. Ďalej dala žalobkyňa do pozornosti, že podala trestné oznámenie na OR PZ odbor kriminálnej polície Prešov, vedené pod ČVS: X.-XXX/X-X.. Žalobkyňa tiež namieta, že tvrdenia medzi stranami sporu sú odlišné vo vzťahu k dohode o kúpnej cene, keď ona tvrdí, že mala záujem na prevode členských práv a povinností k predmetnému bytu za cenu 50.000,- eur, avšak zo strany žalovaných 1/ - 4/ bola ochota uhradiť jej sumu 42.000,- eur (po vyplatení 8.000,- eur jej chceli doplatiť už len 34.000,- eur).

2.2. Žalovaní v 1/ - 4/ rade v písomnom vyjadrení uviedli, že nárok žalobkyne v celom rozsahu neuznávajú. Poukázali na uznesenie OR PZ, z ktorého je zrejmé, že žalobkyňa mala celý čas vedomosť o cene za prevod bytu 42.000,- eur. Neskôr žalobkyňa začala otáľať s cenou 42.000,- eur, preto bola pripravená dohoda z 5.1.2013, ktorú však žalobkyňa nedodrжала. Ďalšou možnosťou žalobkyne predat' byt za 50.000,- eur bola aj dohoda zo dňa 7.2.2013, kedy sa žalobkyňa a pán M. vyjadrili v tom zmysle, že majú kupca. K spätnému prevodu malo dôjsť dňa 12.2.2013 po vyrovnaní výdavkov realizovaných žalovanými v 1/ až 4/ rade, avšak ani táto dohoda dodržaná nebola. Následne dňa 8.3.2013 došlo k prevodu členských práv na pána C., ktorý sa mal vyrovnat' s pani R..

2.3. Žalovaní v 6/ a 7/ rade v písomnom vyjadrení uviedli, že so žalobou nesúhlasia. Byt nadobudli od predávajúceho O. C. a ten ho nadobudol od Bytového družstva Prešov, ktoré bolo do tohto prevodu výlučným vlastníkom bytu a bolo oprávnené s týmto disponovať podľa svojho uváženia. Zo strany žalovaného v 5/ rade Bytového družstva Prešov nedošlo k spochybneniu platnosti Zmluvy o prevode vlastníckeho práva k bytu, preto žalobkyni chýba na podanej určovacej žalobe naliehavý právny záujem. Oni nemali dôvod pochybovať o vlastníctve bytu pána C. a ako vlastníci boli teda dobromyseľní. Konanie žalobkyne sa javí byť špekulatívne a účelové.

2.4. Zo stanoviska žalovaného v 5/ rade vyplýva, že eviduje Dohodu o prevode členských práv a povinností uzatvorenú dňa 28.11.2012 medzi žalobkyňou a žalovanými v 1/ a 2/ rade doručенú Bytovému družstvu Prešov dňa 28.11.2012, dňa 4.1.2013 medzi žalovanými v 1/ a 2/ rade a žalovanými v 3/ a 4/ rade doručенú Bytovému družstvu Prešov dňa 4.1.2013 a dňa 8.3.2013 medzi žalovanými v 3/ a 4/ rade a pánom O. C. doručенú Bytovému družstvu Prešov dňa 8.3.2013. Žalovaný v 5/ rade uzavrel s pánom C. dňa 2.4.2013 Zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu, čím sa pán C. stal jeho vlastníkom. Neskôr bolo vlastníctvo prevedené na žalovaných v 6/ a 7/ rade. K dohode zo dňa 5.1.2013 žalovaný v 5/ rade uviedol, že namieta jej platnosť z dôvodu nedostatku jednoznačného prejavu vôle smerujúceho k prevodu členských práv a povinností v Bytovom družstve Prešov v prospech žalobkyne a nenaplnenie náležitostí vyžadovaných § 230 Obchodného zákonníka, teda nedoručením dohody Bytovému družstvu Prešov. Je potom potrebné akceptovať platné prevody členských práv a povinností doručенé Bytovému družstvu Prešov, v zmysle ktorých sa žalovaný v 5/ rade necíti byť vlastníkom predmetného bytu a navrhuje žalobu vo vzťahu k nemu zamietnuť. K argumentu v žalobe o neplatnosti Dohody o prevode členských práv a povinností z dôvodu nedostatku dohody o cene žalovaný v 5/ rade uviedol, že sa nejedná o podstatnú náležitosť dohody a navyše je tam uvedené, že zostatkovú hodnotu členského podielu si strany medzi sebou vysporiadajú.

2.5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom svedkov, oboznámením vyšetrovacieho spisu OR PZ Prešov odbor kriminálnej polície Prešov č. X.-XXX/X-X.-S.-XXXX P., spisovým materiálom bytového družstva k spornému bytu, Dohodou o prevode členských práv a povinností z 28.11.2012, Dohodou o vzájomnom majetkovom a finančnom vyporiadaní členských práv a povinností z 5.1.2013, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil:

2.6. Je nesporné, že dňa 28.11.2012 došlo medzi žalobkyňou a žalovanými v 1/ a 2/ rade k uzavretiu Dohody o prevode členských práv a povinností v zmysle § 230 Obchodného zákonníka. V dohode sú riadne označení prevádzajúci a nadobúdatelia, je špecifikovaný družstevný byt ako predmet prevodu, vyčíslená zostatková (anuitná) hodnota členského podielu s uvedením, že zostatkovú hodnotu si vysporiadajú účastníci vzájomne medzi sebou. Žalobkyňa v žalobe tvrdí, že medzi ňou a žalovanými v 1/ a 2/ rade, resp. 3/ a 4/ rade existovala dohoda o úhrade kúpnej ceny spôsobom vyplatenia sumy 8.000,- eur pri prevode členských práv a povinností dňa 28.11.2012 a zvyšok vo výške 42.000,- eur mal byť vyplatený žalovanými v 3/ a 4/ rade po ich návrate na územie SR. Tvrdenie žalobkyne v žalobe však nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalovaní v 1/ až 4/ rade opakovane tvrdili, že kúpna cena za odpredaj členského podielu predstavovala celkom 42.000,- eur a z tejto sumy mali byť vyplatené dlhy žalobkyne na Bytovom družstve Prešov a po návrate žalovaných v 3/ až 4/ rade mal byť doplatený zvyšok do sumy 42.000,- eur. Napriek tomu, že žalobkyňa vo výpovedi uvádzala množstvo rozporuplných tvrdení, keď hneď úvodom výpovede tvrdila, že prišla za ňou pani E. s pani K., že našli pani čo zaplatí dlh, no nejednalo sa o prevod bytu. Išlo len o dlh. Žalobkyňa údajne vôbec nevedela, že sa jedná o prevod bytu, malo ísť len o vyplatenie dlhu a len o formálny podpis dohody. Žalobkyňa vysvetliť, prečo by niekto uhradil jej dlhy, a to bezdôvodne, už nevedela. Neskôr pripustila, že bola oslovená pani K., ktorá hľadala byt pre svojho kamaráta za sumu 42.000,- eur. Túto sumu žalobkyňa považovala za nízku, napriek tomu sa dostavila dňa 28.11.2012 na Bytové družstvo Prešov a podpísala dohodu. Tomuto súdu tvrdila, že za 42.000,- eur byt predat' nechcela, nakoľko jej pán M. sľúbil za byt 50.000,- eur. V tomto smere je potrebné poukázať na výpoveď žalobkyne pred orgánom činným v trestnom konaní dňa 12.3.2013, teda necelé 4 mesiace po podpise dohody, keď žalobkyňa jasne potvrdila, že vedomosť o predaji za sumu 42.000,- eur mala a z výsluchu žalobkyne dňa 5.4.2013 vyplýva, že sa jednálo o ústnu dohodu o predaji bytu za sumu 42.000,- eur. Zhodne vypovedal pred OČTK aj syn žalobkyne. Z uvedeného je zrejmé, že Dohoda o prevode členských práv a povinností uzatvorená dňa 28.11.2012 je nepochybne platným právnym úkonom, nakoľko obsahuje zákonom vyžadované náležitosti a tiež je zrejmé, že účastníci dohody vedeli, za akú sumu sa realizuje prevod členského podielu. To, že sa následne žalobkyňa

nestotožnila s dohodnutou cenou potom, ako došlo k úhrade jej dlhov a nečelila hrozbe, že bude musieť sporný byt opustiť a tento bude predmetom dobrovoľnej dražby aby boli uspokojené záväzky bytového družstva, bez ďalšieho neznamená neplatnosť dohody z 28.11.2012. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že zo strany žalovaných 1/ - 4/ rade nedošlo k úhrade zvyšku kúpnej ceny, stalo sa tak z dôvodu, že žalobkyňa zmarila nasledovné dohody medzi ňou a žalovanými v 3/ a 4/ rade. Na strane žalovaných v 3/ a 4/ rade bola prejavovaná dobrá vôľa zvrátiť existujúci stav. Keďže zo strany žalovaných v 1/ a 2/ rade došlo k prevodu členských práv a povinností na žalovaných v 3/ a 4/ rade dňa 4.1.2013, už dňa 5.1.2013 došlo k uzavretiu Dohody o vzájomnom majetkovom a finančnom vyporiadaní členských práv a povinností uzavretej medzi žalovanými v 3/ a 4/ rade ako prevodcami a žalobkyňou ako nadobúdateľom za splnenia dohodnutých podmienok. Predmetom bol prevod členských práv a povinností k spornému bytu na ulici A. za predpokladu, že zo strany žalobkyne dôjde k úhrade sumy vo výške 8.923,09 eur do 17.1.2013. Dohoda je okrem zmluvných strán podpísaná aj svedkami. Žalovaný v 5/ rade ako vlastník bytu v uvedenom období nepovažoval túto dohodu za platnú z dôvodu, že nebolo podstupované v súlade so zákonom, keď v dohode nie je jednoznačný prejav vôle smerujúci k prevodu členských práv a povinností v Bytovom družstve Prešov v prospech žalobkyne a predovšetkým nebolo postupované v súlade s ust. § 230 Obchodného zákonníka, keď dohoda nebola doručená Bytovému družstvu Prešov. Podľa uvedenej dohody z 5.1.2013 účastníci dohody neplnili, keď zo strany žalobkyne nedošlo k úhrade sumy 8.923,09 eur a následne zo strany prevodcov žalovaných v 3/ a 4/ rade nedošlo k prevodu členských práv a povinností na žalobkyňu. Právny zástupca za žalovaných 1/ - 4/ tvrdí, že uvedený právny úkon je napriek tomu platný, len nespôsobil právne účinky. Podľa názoru právneho zástupcu za žalovaných 1/ - 4/ rade by sa malo jednať o dohodu o urovnaní, resp. o dohodu ceny za tento byt. Súd sa s tvrdením právneho zástupcu za žalovaných 1/ - 4/ rade nestotožňuje. Jeho tvrdenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní keď je nepochybné, že cena bytu (správne cena za odkúpenie členského podielu) bola dohodnutá na sumu 42.000,- eur. Tiež je zrejmé, čo účastníci dohody sledovali právnym úkonom zo dňa 5.1.2013, k realizácii ktorého nedošlo. S výnimkou tvrdenia právneho zástupcu za žalovaných 1/ - 4/ rade v jeho záverečnom prednese, nikto z vypočutých, a to tak žalobkyňa, ako aj žalovaní 1/ - 4/ rade netvrdili, žeby dohodou dňa 5.1.2013 urovnali sporné záväzky spôsobom, že si dohodli cenu za byt na 8.923,- eur. Takúto hodnotu byt rozhodne nemal a dohodu nie je možné považovať za platný právny úkon už aj s poukázaním na to, že nebola doručená Bytovému družstvu Prešov ako vlastníčkovi sporného bytu. Súd nespochybňuje, že konanie žalobkyne bolo absolútne nekorektné, zavádzajúce a v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko nie žalobkyňa bola podvedená a uvedená do omylu naopak, práve žalobkyňa vystavila predovšetkým žalovaných v 1/ - 4/ rade veľmi nepríjemnej, stresovej situácii. Žalobkyňa konala skratovo, nevedomujúc si dopad svojho konania. Aj keď žalobkyňa bola v rizikovej situácii keď čelila hrozbe, že o byt príde a bolo potrebné operatívne riešiť dlh na Bytovom družstve Prešov, následne sa nechala opantať vidinou atraktívnejšej ceny než bola tá, za ktorú bola ochotná byt predať v čase, keď bolo potrebné vyplatiť dlhy a začala sa správať neseriózne. Súd vníma maximálnu ústretovosť tak žalovaných v 1/ a 2/, ako aj v 3/ a 4/ rade, keď ponúkli žalobkyňi opakovane možnosť navrátiť pôvodný stav. Žalobkyňa síce bola presvedčená, že byt môže predať za vyššiu sumu podľa jej predstáv 50.000,- eur, no kupujúceho sa jej a ani pánovi M. v konečnom dôsledku nájsť nepodarilo. Keď sa nerealizovali jej predstavy a pán M., na ktorého sa s dôverou obracala nenachádzal kupca za vyššiu cenu, tak so žalovanými v 1/ - 4/ rade nekomunikovala, zatajovala sa, situáciu neriešila. Žalobkyňa tak nemôže tvrdiť, že žalovaní neboli ochotní uhradiť sumu podľa ich prvotnej dohody, nakoľko to bola práve žalobkyňa, ktorá to znemožnila. Súd verí žalovaným v 1/ - 4/ rade, že ich vzniknutá situácia už aj s poukázaním na trestné oznámenie dostala do veľmi nepríjemnej situácie a ich následné konanie vyznieva možno nepochopiteľne, keď členské práva a povinnosti k predmetnému bytu previedli za mimoriadne nízku cenu na pána C.. Nech boli ich dôvody akékoľvek, nič to nemení na tom, že žalobkyňa má nárok na úhradu ceny za prevod členských práv a povinností k spornému bytu za sumu, aká bola pôvodne dohodnutá medzi žalobkyňou a žalovanými v 1/ - 4/ rade za účasti sprostredkovateľky P. K., teda za sumu 42.000,- eur po odpočítaní nákladov spojených s úhradou dlhu na Bytovom družstve Prešov. Súd sa nestotožňuje s návrhom právneho zástupcu za žalovaných v 1/ - 4/ rade o potrebe zamietnutia žaloby, nakoľko takéto rozhodnutie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Na zaplatenie dlžnej sumy spoločne a nerozdielne súd zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade, nakoľko len medzi žalobkyňou a žalovanými v 1/ a 2/ rade existuje platný právny úkon Dohoda o prevode členských práv a povinností uzavretá dňa 28.11.2012. Medzi žalobkyňou a žalovanými v 3/ a 4/ rade neexistuje platný právny úkon, na základe ktorého by si žalobkyňa mohla nárokovať na úhradu dlžnej sumy. Je bez významu, aké boli úmysly žalovaných 1/ - 4/ vo vzťahu k spornému bytu.

2.7. Súd považoval za dôvodné vyhovieť žalobe v časti o zaplatenie sumy vo výške 33.076,91 eur (42.000,- eur - 8.923,09 eur), nakoľko túto sumu považoval za dôvodnú a preukázanú. Vychádzal pritom z dohodnutej ceny za odkúpenie členského podielu vo výške 42.000,- eur po odpočítaní sumy z dohody zo dňa 5.1.2013 vo výške 8.923,09 eur, ktorú sporové strany nerozporovali, inú sumu neuvádzali a nenamietali. V prevyšujúcej časti bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá.

2.8. K petitu žaloby o určenie, že žalovaný v 5/ rade je výlučným vlastníkom sporného družstevného bytu súd uvádza, že na takomto určení žalovaná nepreukázala naliehavý právny záujem, ani prípadným určením vlastníctva svedčiacemu žalovanému v 5/ rade by sa postavenie žalobkyne nijako nezmenilo. Žalovaný v 5/ rade sa navyše ako vlastník sporného bytu necíti, nakoľko uzavrel s pánom C. dňa 2.4.2013 Zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu a jeho vlastníkom sa stal pán C.. Aktuálne sú vlastníkmí spornej nehnuteľnosti žalovaní v 6/ a 7/ rade. Žalobkyňa nepreukázala dôkazmi existenciu dôvodov, pre ktoré by súd ustálil, že vlastníkom sporného bytu na A. je žalovaný v 5/ rade. Ani vo vzťahu k určeniu, že žalobkyňa ako členka žalovaného v 5/ rade je užívateľkou 3-izbového bytu č. XX na A. ulici nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd ustálil, že Dohoda o prevode členských práv a povinností zo dňa 28.11.2012 je platným právnym úkonom, teda žalobkyňa členské práva a povinnosti previedla na žalovaných v 1/ a 2/ rade, následne sa realizovali ďalšie prevody, ktoré súd s výnimkou dohody zo dňa 5.1.2013 považoval za platné právne úkony. Dohoda zo dňa 5.1.2013 nemala vplyv na ďalšie prevody týkajúce sa prevodu členských práv a povinností družstevného bytu, resp. k prevodu vlastníckeho práva. Súd preto žalobu v prevyšujúcej časti čo do určenia zamietol.

2.9. Žalobkyňa si uplatnila úroky z omeškania vo výške nepresahujúcej zákonnú. Súd považoval za dôvodné priznať úrok z omeškania v požadovanej výške 5 % ročne deň nasledujúci po doručení žaloby žalovaným v 1/ a 2/ rade (žaloba doručená žalovanému v 1/ rade 6.2.2015 a žalovanej v 2/ rade 12.2.2015), teda od 13.2.2015 do budúca, nakoľko podľa názoru súdu až týmto dátumom sa žalovaní dostali do omeškania. V tom čase už mali vedomosť o podanej žalobe a o tom, že žalobkyňa sa domáha plnenia za odpredaj členského podielu. Dovtedy žalovaní v 1/ a 2/ rade v omeškaní byť nemohli, pretože žalobkyňa im neposkytla potrebnú súčinnosť.

2.10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa pomeru úspechu a okolností prípadu. Vo vzťahu k výroku I. o povinnosti zaplatiť sumu vo výške 33.076,91 eur súd rozhodol spôsobom, že žalobkyňa a žalovaným v 1/ a 2/ rade náhradu trov konania nepriznal, keď prevažne úspešná bola žalobkyňa, ale súd zohľadnil aj okolnosti prípadu, správanie žalobkyne, ktorá v konečnom dôsledku toto súdne konanie zavinila, keď nerešpektovala dohodu medzi ňou a žalovanými, im znemožnila splniť svoje povinnosti a dohodu rešpektovať.

2.11. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby medzi žalobkyňou a žalovanými v 3/ a 4/ rade o plnenie súd uložil žalobkyňi nahradiť trovy konania v rozsahu 100 % žalobkyňou žalovaným v 3/ a 4/ rade, nakoľko vychádzal z pomeru úspechu. Vo vzťahu k výroku o zamietnutí žaloby o určenie, že žalovaný v 5/ rade je výlučným vlastníkom sporného bytu na A. ulici bola plne neúspešná žalobkyňa, preto je povinná nahradiť trovy konania v rozsahu 100 % žalovanému v 5/ rade. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby o určenie, že žalobkyňa ako členka žalovaného v 5/ rade je užívateľkou sporného bytu na ulici A. bola plne neúspešná žalobkyňa, preto je povinná nahradiť žalovanému v 5/ rade trovy konania v rozsahu 100 %. Vo vzťahu k žalovaným v 6/ a 7/ rade bola žalobkyňa neúspešná, nakoľko sa jej nepodarilo preukázať vlastníctvo iného subjektu ako aktuálne sú žalovaní v 6/ a 7/ rade, preto je povinná nahradiť im trovy konania v rozsahu 100 %.

3. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 229 ods. 1, 2, § 230, § 365 ods. 1, 4, § 369 ods. 1, 2 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, § 137 písm. c), § 251, § 255 ods. 1, 2, § 257, § 262 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok.

4. Proti tomuto rozsudku v rozsahu jeho VI. a VII. výroku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. V odvolaní uviedla, že pokiaľ sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k žalovaným v 1/ a 2/ rade, bola proti nim úspešná v rozsahu viac ako 80 % a preto má proti nim nárok na náhradu trov konania v rozsahu úspechu. Na druhej strane nesúhlasí s rozhodnutím súdu, ktorým jej uložil povinnosť nahradiť trovy konania ostatným žalovaným v rozsahu 100 % z dôvodu, že bola vo vzťahu k týmto žalovaným plne neúspešná a podotýka,

že pri podávaní žaloby musela vzhľadom na vzniknuté skutočnosti prípadu do okruhu žalovaných uviesť aj žalovaných v 3/, 4/, 5/, 6/ a 7/ rade. Poukázala aj na skutočnosť, že rozhodnutím Centra právnej pomoci, Kancelária Prešov zo dňa 21.2.2014 jej bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Toto sú podľa nej dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré mal súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadať a nemal priznať náhradu trov konania úspešným žalovaným v 3/ až 7/ rade. Žalobkyňa navrhla napadnuté výroky rozsudku zmeniť a priznať jej pomernú náhradu trov konania proti žalovaným v 1/ a 2/ rade a úspešným žalovaným v 3/ až 7/ rade nárok na náhradu trov konania nepriznať.

5. Proti tomuto rozsudku v rozsahu jeho I. výroku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj žalovaní v 1/ a 2/ rade, namietajúc nesprávne skutkové zistenia, ku ktorým dospel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov a nesprávne právne posúdenie veci.

5.1. Žalovaní v 1/ a 2/ rade v odvolaní uviedli, že žalobkyňa súhlasila s prevodom členských práv k bytu aj za cenu 42.000,- eur, preto dňa 28.11.2012 uzatvorila žalobkyňa a žalovaní v 1/ a 2/ rade na Bytovom družstve Prešov písomnú Dohodu o prevode členských práv a povinností súvisiacich s nájmom 3-izbového družstevného bytu č. XX, na A. ulici XX v S., keď predtým žalovaní v 1/ a 2/ rade vyplatili za žalobkyňu Bytovému družstvu Prešov všetky jej záväzky súvisiace s nájmom predmetného bytu a poplatky súvisiace s prevodom. Podľa Písomného prehlásenia o vzájomnom majetkovom vysporiadaní zostatkovej hodnoty členského podielu mali byť členské práva k bytu prevedené zo žalovaných v 1/ a 2/ rade na žalovaných v 3/ a 4/ rade a zvyšná časť ceny za prevod mala byť uhradená v deň odovzdania bytu žalobkyňou práve žalovanými v 3/ a 4/ rade, a to najneskôr do 31.1.2013, avšak takáto listina už žalobkyňou podpísaná nebola. Žalobkyňa sa po 28.11.2012 (keď bol jej dlh žalovanými v 1/ a 2/ rade z peňazí žalovaných v 3/ a 4/ rade zaplatený) úplne odmlčala, zatajovala sa, vypla telefón, neotvárala dvere a nebolo možné sa s ňou skontaktovať. Dňa 4.1.2013 bola podpísaná na Bytovom družstve Prešov Dohoda o prevode členských práv zo žalovaných v 1/ a 2/ rade na žalovaných v 3/ a 4/ rade. K stretnutiu žalobkyne a žalovaných v 3/ a 4/ rade v predmetnom byte došlo dňa 5.1.2013 za prítomnosti svedkov, kde žalobkyňa žiadala doplatiť cenu do výšky 50.000,- eur (čo nezodpovedalo pôvodnej dohode), preto sa dohodli podmienky spätného prevodu členských práv a tieto podmienky boli zakomponované do písomnej Dohody o vzájomnom majetkovom a finančnom vysporiadaní členských práv a povinností zo dňa 5.1.2013. Žalobkyňa však opätovne dohodu z 5.1.2013 nedodržala, v článku II. dohodnutú cenu za prevod členských práv vo výške 8.923,09 eur v lehote do 16.1.2013 (ale ani neskôr až do 7.3.2013) nezaplatila a v byte aj naďalej bývala, avšak nájomné za 01/2013, 02/2013 a 03/2013 museli platiť žalovaní v 3/ a 4/ rade, preto súc (žalobkyňou dovedení do bezvýchodiskovej situácie dňa 8.3.2013 žalovaní v 3/ a 4/ rade previedli členské práva k predmetnému bytu na O. C. za cenu skutočných nákladov, ktoré mali v súvislosti s prevodom členských práv k bytu vo výške 12.582,50 eur. Žalobkyňa sa nedodržaním písomnej dohody z 5.1.2013, ale aj ďalšej ústnej dohody z februára 2013 zbavila možnosti nadobudnúť späť členské práva v bytovom družstve za dohodnutú sumu 8.923,09 eur, ktorú mohla zaplatiť kedykoľvek až do 7.3.2013.

5.2. K nesprávnemu právnomu posúdeniu veci žalovaní v 1/ a 2/ rade uviedli, že súd viacero zrealizovaných právnych úkonov hodnotil nesprávne, nepriznal im náležitú právnu kvalifikáciu a nesprávne posúdil význam ich účinkov. Právny vzťah založený medzi žalovanými v 3/ a 4/ rade a žalovanými v 1/ a 2/ rade je potrebné vyhodnotiť ako príkaznú zmluvu podľa § 724 OZ, ktorou sa príkazníci (žalovaní v 1/ a 2/ rade) zaviazali pre príkazcov (žalovaných v 3/ a 4/ rade) uzavrieť Dohodu zo dňa 28.11.2012. Z dôvodu, že neexistovala osobitná plná moc na priame zastúpenie, došlo pri tomto právnom úkone k zastúpeniu nepriamemu, pri ktorom nepriami zástupcovia reprezentujú vôľu iného konajú sami a sami sa aj zaväzujú, avšak s úmyslom ďalším právnym úkonom previesť vzniknuté právo na toho, v prospech koho konali. Všetok úžitok z vykonaného príkazu (nadobudnuté členské práva v bytovom družstve spojené s nájmom družstevného bytu) previedli žalovaní v 1/ a 2/ rade podľa § 727 OZ bezplatne na príkazcov (žalovaných v 3/ a 4/ rade) Dohodou o prevode členských práv a povinností zo dňa 4.1.2013. Úlohou žalovaných v 1/ a 2/ rade pri uzatváraní Dohody zo dňa 28.11.2012 bolo reprezentovať záujmy žalovaných v 3/ a 4/ rade súvisiace s ich právami k družstevnému bytu v bytovom družstve. Ich úlohou nebolo dojednávať podmienky prevodu členských práv, ale v zmysle iným subjektom dohodnutých podmienok uzatvoriť dohodu (zmluvu). Obsah Dohody o prevode členských práv mali žalovaní v 1/ a 2/ rade len sprostredkovane tlmočený od P. B. K., ale aj žalovaných v 3/ a 4/ rade a so žalobkyňou priamo žalovaní v 1/ a 2/ rade nikdy žiadne podmienky prevodu nedojednávajú. Dohoda o cene za prevod členských práv a povinností k družstevnému bytu zadefinovaná v čl. II. Dohody

z 5.1.2013 predstavovala z právneho hľadiska buď nováciu (§ 570 OZ) a teda nahradenie pôvodného záväzku novým záväzkom (za situácie, že pôvodná cena za prevod členských práv bola nesporná) alebo urovanie podľa § 585 OZ (ak by súd vyhodnotil, že pôvodná cena za prevod členských práv je sporná). Citovaná Dohoda z 5.1.2013 je rozhodne platným právnym úkonom, pretože jeho účastníci si vzájomne zadefinovali svoje práva a povinnosti a dohodli sa na cene spätného prevodu a lehote úhrady, čo súd konštatovaním opaku vyhodnotil nesprávne.

5.3. V závere žalovaní v 1/ a 2/ rade konštatovali, že žalobkyňa svojim konaním porušovala zmluvné právo, konala teda protiprávne a súd napriek tomu v rozpore s tradičným súkromnoprávnym princípom „NEMO TURPITUDINEM SUAM ALLEGARE POTEST“ (nikto nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania) jej žalobe o plnenie voči žalovaným v 1/ a 2/ rade vyhovel. Súd poskytol v tomto prípade ochranu nekorektnosti, neserióznosti, nepoctivosti, nedobromyseľnosti, nedodržiavaniu dohôd a konaniu v rozpore s dobrými mravmi, čím úplne rezignoval na význam morálky ako reflexie o povahe dobra a na spravodlivosť. Súd v tomto prípade nenašiel správnu proporciu spravodlivosti a poskytol ochranu nehodnému konaniu.

5.4. Žalovaní v 1/ a 2/ rade navrhli, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku zmenil a žalobu voči žalovaným v 1/ a 2/ rade zamietol a žalobkyňu zaviazal k náhrade trov žalovaných v 1/ a 2/ rade v plnom rozsahu.

6. Dňa 8.2.2019 doručili žalovaní v 1/ až 4/ rade vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne, v ktorom uviedli, že považujú odvolanie žalobkyne týkajúce sa trov tohto konania za nedôvodné. Vo vzťahu k žalovaným v 3/ a 4/ rade navrhli výrok o trovách ako vecne správny potvrdiť. Vo vzťahu k žalovaným v 1/ a 2/ rade v súvislosti s podaním odvolania vo veci samej navrhli výrok o trovách konania zmeniť a žalobkyňu zaviazat' na úhradu trov žalovaných v 1/ a 2/ rade v celom rozsahu.

7. Dňa 13.2.2019 doručil žalovaný v 5/ rade vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne, v ktorom uviedol, že s predmetným rozsudkom prvoinštančného súdu sa plne stotožňuje čo do výrokovej časti, ako aj odôvodnenia a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil vo výroku VII. a žalovanému v 5/ rade priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Dňa 22.2.2019 doručili žalovaní v 6/ a 7/ rade vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne, v ktorom poukázali na skutočnosť, že každá zo strán sporu znáša tzv. „zodpovednosť za výsledok sporu“, ktorá má aj výchovnú funkciu a teda by mala viesť strany k tomu, aby nevedli zbytočné nezmyselné spory a navrhli, aby odvolací súd rozsudok vo výroku VII. potvrdil ako vecne správny.

9. Dňa 8.2.2019 doručili žalovaní v 3/ a 4/ rade vyjadrenie k odvolaniu žalovaných v 1/ a 2/ rade, v ktorom uviedli, že sa v celom rozsahu stotožňujú s dôvodmi odvolania žalovaných v 1/ a 2/ rade a v odvolaní popisovaný skutkový aj právny stav považujú za náležitý a správny. Podľa ich názoru je odvolanie žalovaných v 1/ a 2/ rade dôvodné, preto odvolací súd by mal tomuto odvolaniu vyhovieť, napadnutý rozsudok v I. výroku zmeniť a žalobu voči žalovaným v 1/ a 2/ rade zamietnuť.

10. Dňa 13.2.2019 doručil žalovaný v 5/ rade vyjadrenie k odvolaniu žalovaných v 1/ a 2/ rade, v ktorom uviedol, že s predmetným rozsudkom prvoinštančného súdu sa plne stotožňuje čo do výrokovej časti, ako aj odôvodnenia a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil vo výroku I. a žalovanému v 5/ rade priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“) prejednal podané odvolania v zmysle zásad daných aplikáciou ust. § 378 a nasl. CSP. Odvolací súd pri prieskume napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie bol v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP viazaný rozsahom odvolaní i uplatnenými odvolacími dôvodmi (s výnimkou v § 380 ods. 2 CSP) tak, ako boli uplatnené v zákonnej odvolacej lehote. Odvolací súd prejednal odvolania žalobkyne a žalovaných v 1/ a 2/ rade bez nariadenia pojednávania. Vychádzal pritom z aplikácie ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pričom mal za to, že nariadenie pojednávania v predmetnej veci si nevyžadovala potreba zopakovania, či doplnenia dokazovania a ani dôležitý verejný záujem. Na základe takéhoto prieskumu uvedeného rozhodnutia súdu prvej inštancie, i konania ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd po prejednaní veci v senáte k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a na základe podaného

odvolania žalovaných v 1/ a 2/ rade je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu I., VI. a VII. výroku zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Tak, ako je uvedené vyššie, žalovaní v 1/ a 2/ rade podali odvolanie z dôvodov upravených v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods.1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijako inak najavo. Môže sa jednať, tak ako je to aj v predmetnej veci, aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

15. Odvolací súd zistil, že závery súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie, nie sú správne. Nárok uplatnený žalobkyňou posúdil súd prvej inštancie ako nárok na zaplatenie sumy vo výške 33.076,91 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 33.076,91 eur počnúc dňom 13.2.2015 do zaplatenia, pričom sumu 33.076,91 eur určil ako rozdiel medzi sumou ponúknutou žalobkyni žalovanými v 3/ a 4/ rade a sumou, ktorú už žalovaní v 3/ a 4/ rade za žalobkyňu uhradili Bytovému podniku Prešov. Zároveň žalobkyni priznal nárok na úrok z omeškania v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom.

16. Súd prvej inštancie správne uviedol, že dňa 28.11.2012 došlo medzi žalobkyňou a žalovanými v 1/ a 2/ rade k uzavretiu Dohody o prevode členských práv a povinností v zmysle § 230 Obchodného zákonníka. Dňa 5.1.2013 došlo k uzavretiu Dohody o vzájomnom majetkovom a finančnom vyporiadaní členských práv a povinností uzavretej medzi žalovanými v 3/ a 4/ rade ako prevodcami a žalobkyňou ako nadobúdateľom za splnenia dohodnutých podmienok. Podľa uvedenej dohody z 5.1.2013 účastníci dohody neplnili, keď zo strany žalobkyne nedošlo k úhrade sumy 8.923,09 eur a následne zo strany prevodcov žalovaných v 3/ a 4/ rade nedošlo k prevodu členských práv a povinností na žalobkyňu. Avšak vzhľadom na nedostatočne vykonané dokazovanie o nároku žalobkyne na zaplatenie sumy 33.076,91 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % sa súd prvej inštancie nedostatočne vypořiadal s otázkou, či tento nárok mohla žalobkyňa vzhľadom na okolností, za ktorých k uskutočneniu vyššie uvedených právnych úkonov došlo voči žalovaným v 1/ a 2/ rade uplatniť pri aplikácii ustanovení upravujúcich príkaznú zmluvu podľa § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka, za predpokladu platnosti Dohody o vzájomnom majetkovom a finančnom vyporiadaní členských práv a povinností zo dňa 5.1.2013, ktorú súd prvej inštancie vyhodnotil za neplatnú a s ohľadom na dobré mravy.

17. Senát odvolacieho súdu aj v tejto veci dáva do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/137/2017, zo dňa 22.3.2018, v ktorom sa uvádza, dobrými mravmi sa rozumie súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji preukazujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú akceptované rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem správania. Rozpor s dobrými mravmi spočíva v tom, že výkon práva sa prieči spoločensky uznávaným názorom, ktoré vo vzájomných vzťahoch určujú, aký má byť obsah ich konania, aby bol súladný so všeobecnými zásadami spoločnosti. Vo všeobecnosti ide o prípad konania v rozpore s dobrými mravmi vtedy, keď konajúci síce formálne postupuje v medziach svojho práva, ale realizáciou tohto práva sleduje poškodenie druhého účastníka právneho vzťahu. V takom prípade síce ide o výkon

práva, avšak výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, pre ktorý je typické, že konajúcemu v skutočnosti nejde o dosiahnutie cieľov, ktoré právo s takým konaním spája, ale mu ide o to, aby vedľajšie účinky jeho konania viedli k stavu jemu vyhovujúcemu, avšak poškodzujúcemu druhú stranu. Taký výkon práva, i keď je so zákonom formálne v súlade, je v skutočnosti výkonom práva iba zdanlivým, lebo jeho účelom nie je vykonať (svoje) právo, ale poškodiť právo (niekoho iného).

18. V súvislosti s uvedeným nesprávnym záverom súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje aj na odsek 36. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v ktorom je okrem iného uvedené, pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že zo strany žalovaných v 1/ až 4/ rade nedošlo k úhrade zvyšku kúpnej ceny stalo sa tak z dôvodu, že žalobkyňa zmarila nasledovné dohody medzi ňou a žalovanými v 3/ a 4/ rade. Na strane žalovaných v 3/ a 4/ rade bola prejavovaná dobrá vôľa zvrátiť existujúci stav. Súd nespochybňuje, že konanie žalobkyne bolo absolútne nekorektné, zavádzajúce a v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko nie žalobkyňa bola podvedená a uvedená do omylu naopak, práve žalobkyňa vystavila predovšetkým žalovaných v 1/ až 4/ rade veľmi nepríjemnej, stresovej situácii. Žalobkyňa konala skratovo, neuvedomujúc si dopad svojho konania. Aj keď žalobkyňa bola v rizikovej situácii, keď čelila hrozbe, že o byt príde a bolo potrebné operatívne riešiť dlh na Bytovom družstve Prešov, následne sa nechala opantať vidinou atraktívnejšej ceny než bola tá, za ktorú bola ochotná byt predať v čase, keď bolo potrebné vyplatiť dlhy a začala sa správať neseriózne. Súd vníma maximálnu ústretovosť tak žalovaných v 1/ a 2/, ako aj v 3/ a 4/ rade, keď ponúkli žalobkyni opakovanu možnosť navrátiť pôvodný stav. Žalobkyňa tak nemôže tvrdiť, že žalovaní neboli ochotní uhradiť sumu podľa ich prvotnej dohody, nakoľko to bola práve žalobkyňa, ktorá to znemožnila. Súd verí žalovaným v 1/ až 4/ rade, že ich vzniknutá situácia už aj s poukázaním na trestné oznámenie dostala do veľmi nepríjemnej situácie a ich následné konanie vyznieva možno nepochopiteľne, keď členské práva a povinnosti k predmetnému bytu previedli za mimoriadne nízku cenu na pána C.. A v závere podľa názoru odvolacieho súdu v zrejmom rozpore s uvedeným konštatuje, nech boli ich dôvody akékoľvek, nič to nemení na tom, že žalobkyňa má nárok na úhradu ceny za prevod členských práv a povinností k spornému bytu za sumu, aká bola pôvodne dohodnutá medzi žalobkyňou a žalovanými v 1/ - 4/ rade za účasti sprostredkovateľky P. K., teda za sumu 42.000,- eur po odpočítaní nákladov spojených s úhradou dlhu na Bytovom družstve Prešov.

19. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, v ktorej uložil žalovaným v 1/ a 2/ rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 33.076,91 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 33.076,91 eur počnúc dňom 13.2.2015 do zaplataenia nie je správne.

20. Vychádzajúc z uvedených skutočností odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vo výrokoch I., VI. a VII. zrušil a vec v zmysle § 391 ods. 1, 2 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie riadiť sa právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v tomto rozhodnutí, opätovne vec prejednať a rozhodnúť s tým, že sa vysporiada s odvolacími námietkami žalovaných v 1/ a 2/ rade a zohľadní skutočnosti uvádzané odvolacím súdom. Súd prvej inštancie dostatočne zistí skutkový stav a opätovne posúdi záver o dôvodnosti uloženia povinnosti žalovaným v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 33.076,91 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 33.076,91 eur počnúc dňom 13.2.2015 do zaplataenia. Nové rozhodnutie je potrebné riadne a náležite odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP tak, aby bolo presvedčivé.

22. Vzhľadom k tomu, že výroky o trovách konania pred súdom prvej inštancie sú súvisiacimi výrokmi (§ 379 písm. a) CSP), odvolací súd súčasne so zrušením výroku vo veci samej zrušil aj výroky o trovách konania. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie znova rozhodne o trovách prvoinštančného konania, ako aj o trovách odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 C.s.p. v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).